

Leoaica foarte
o b o s i t ă

Imile Wepener • Maren Bodenstein • Nathan McKay

Leoaica foarte obosită

Această carte îi aparține

Every child should own a hundred books by the age of five. To that end, Book Dash gathers creative professionals who volunteer to create new, African storybooks that anyone can freely translate and distribute. To find out more, and to download beautiful, print-ready books, visit bookdash.org.

The Very Tired Lioness

Illustrated by Imile Wepener

Written by Maren Bodenstein

Designed by Nathan McKay

Edited by Margot Bertelsmann

with the help of the Book Dash participants in Johannesburg on 27 October 2018.

ISBN: 978-1-928442-81-3

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

No additional restrictions: You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices: You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

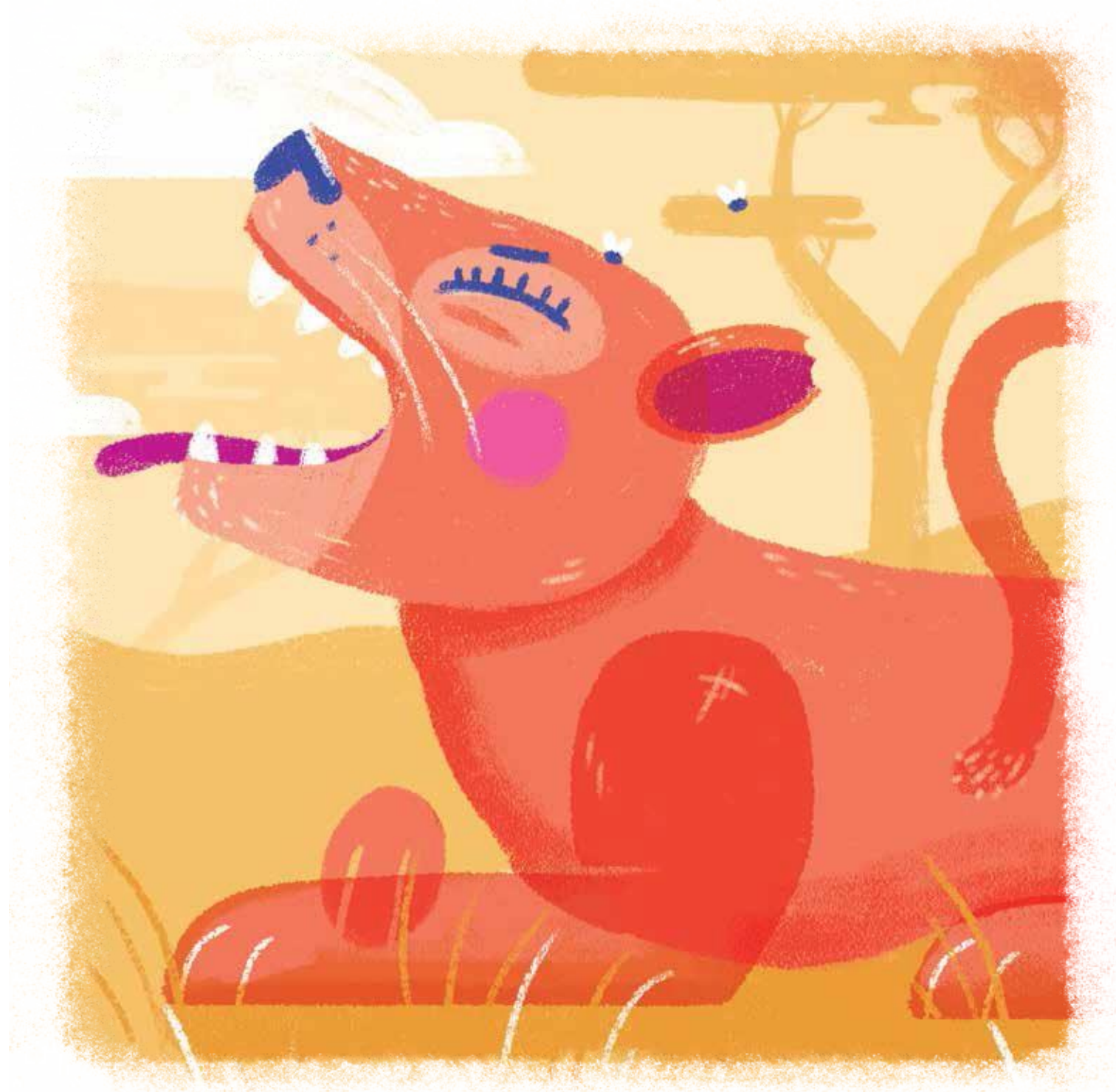

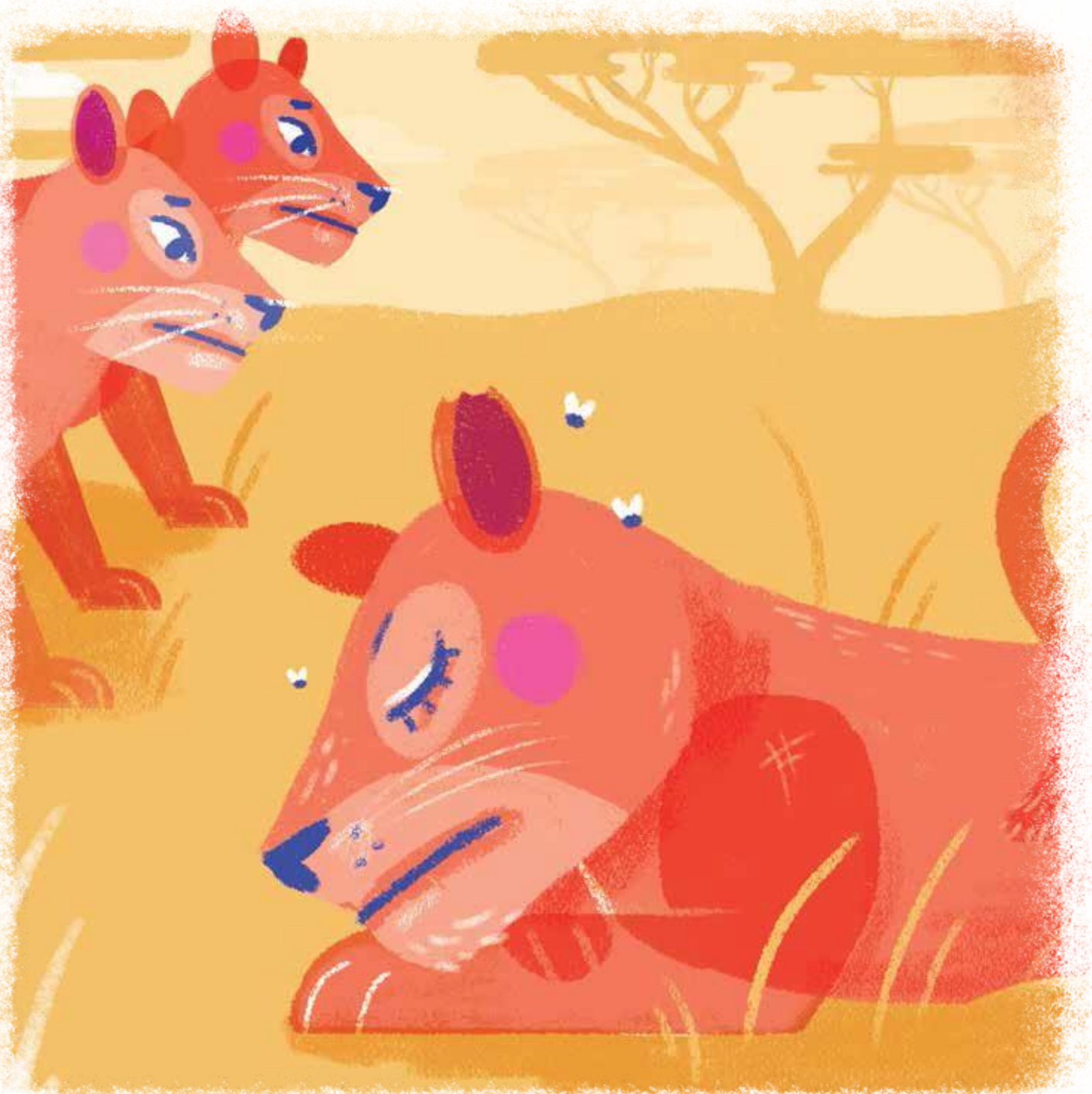
LEOAICA FOARTE

O B O S I T Ă

Era odată o leoaică bătrână
și foarte obosită.

Era atât de obosită încât
dormea toată ziua.
Și toată noaptea.

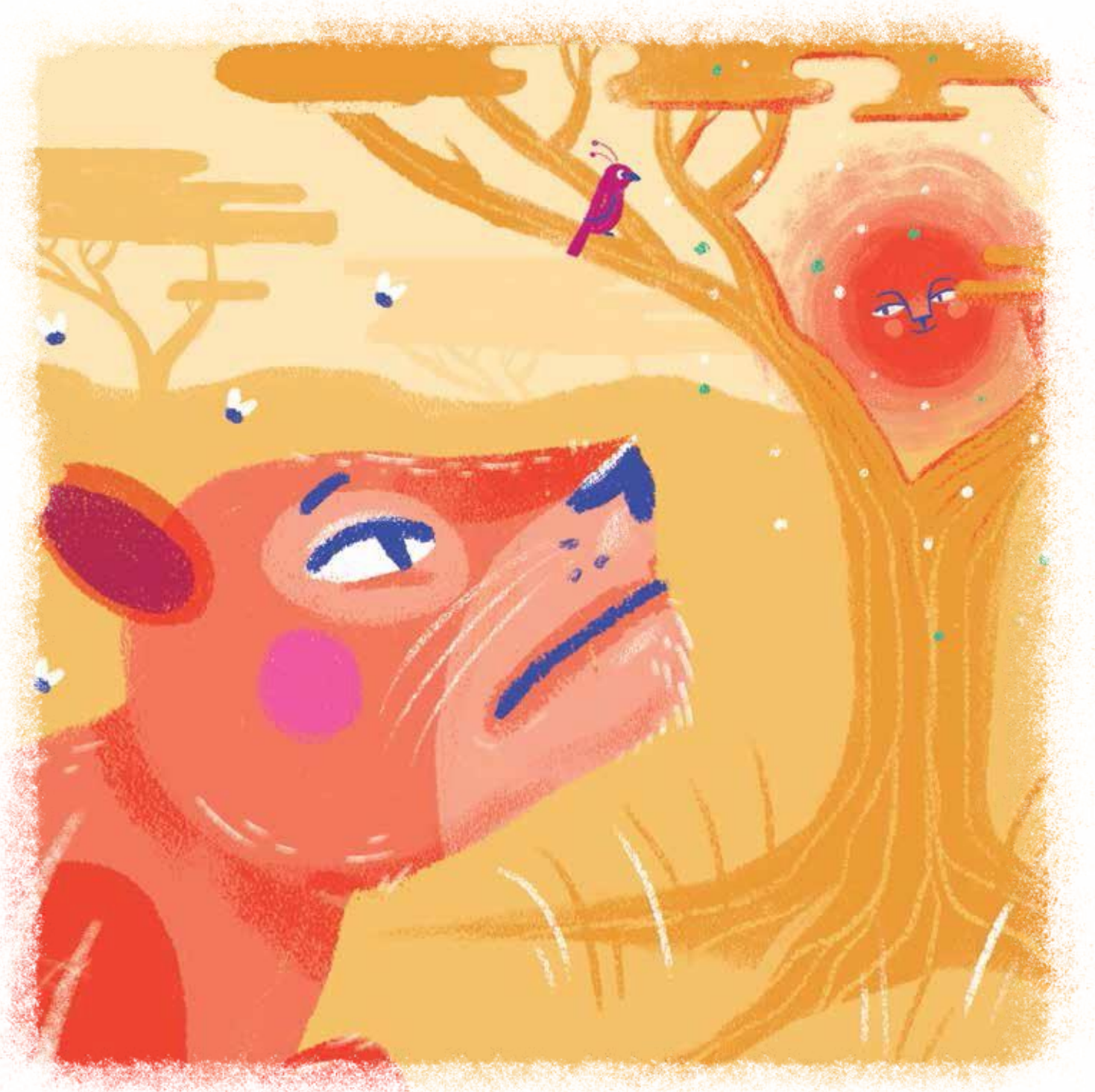
- Vino să vânezi cu noi,
îi spuseră surorile și fiicele sale.

Dar leoaica era
mult prea obosită.

- Ce e cu ea? întrebară tinerele antilope.
- Nu vă apropiați prea tare, le avertiză mama lor. Poate să vă mănânce.

Dar leoaica doar își scutură urechile
ca să fugărească muștele.

Într-o zi, leoaica s-a trezit cu un sentiment ciudat că ceva o urmărea.

Când s-a uitat în sus, a văzut o creatură ce fierbea și se frământa într-un copac.

- Cine ești tu?, întrebă leoaica.

- Eu sunt soarele.
Am venit să te iau.

- Pleacă,
mormăi leoaica.
Vreau să dorm.

Dar când leoaica își deschise iar ochii, soarele încă era în copac.

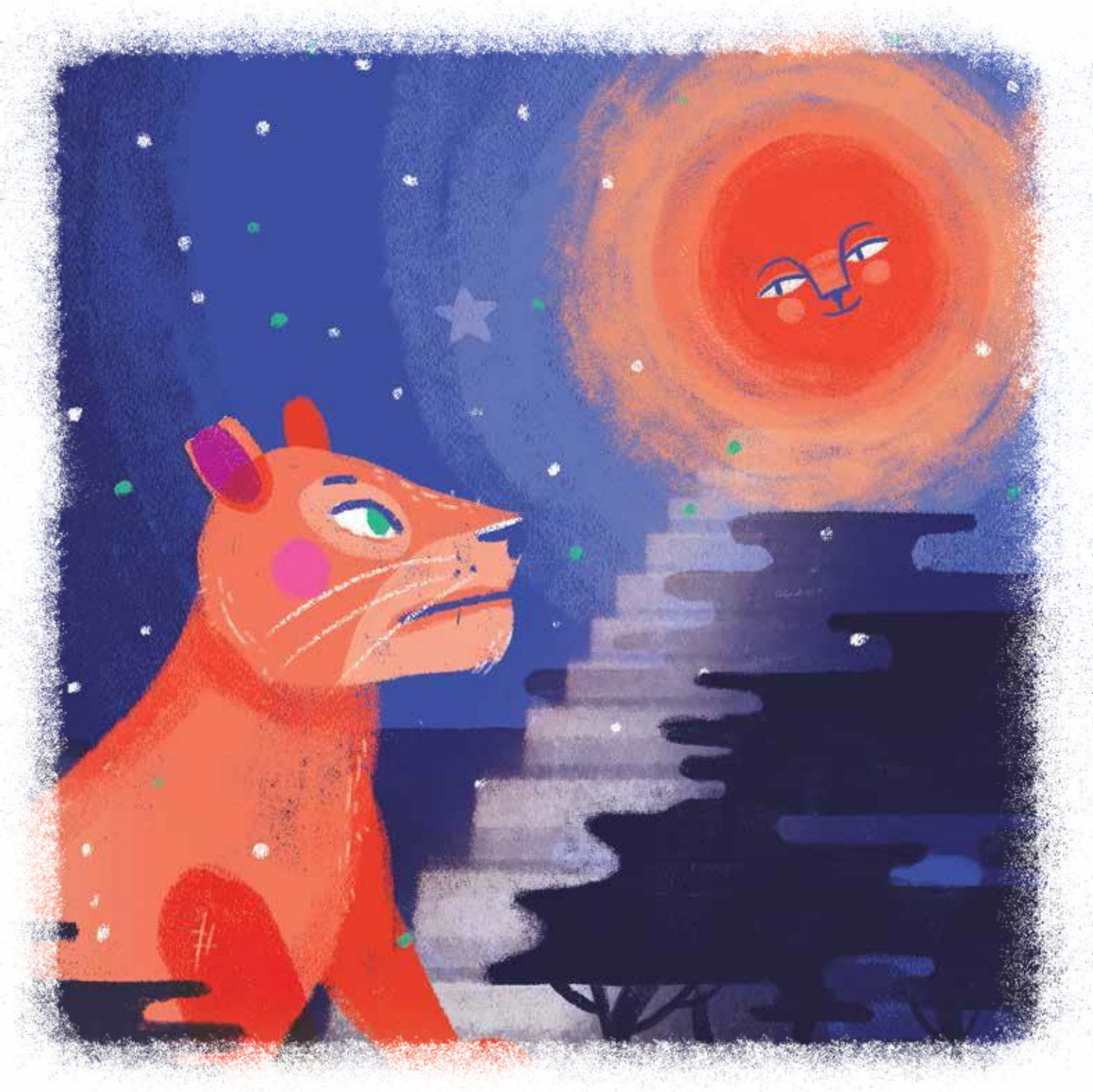
- Nu vezi că ne faci să ne fie cald și sete?

- Se face târziu,
spuse soarele.
Urmează-mă.

Așadar leoaica se ridică
încet și urmă soarele.

- Vânătoare plăcută, strigară după ea
surorile și fiicele ei.
- Te văd! Te văd!, ciripi pasărea.

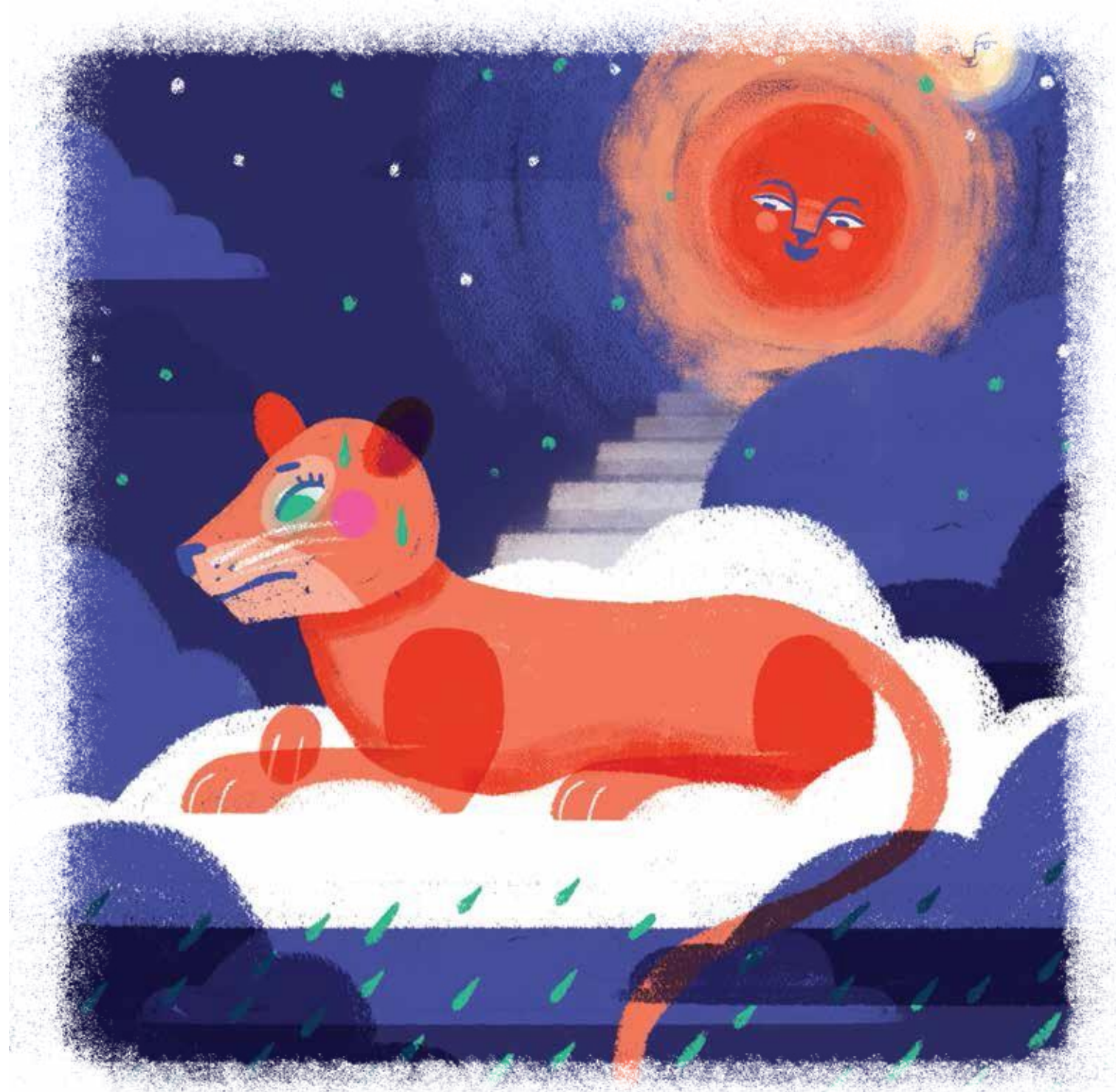

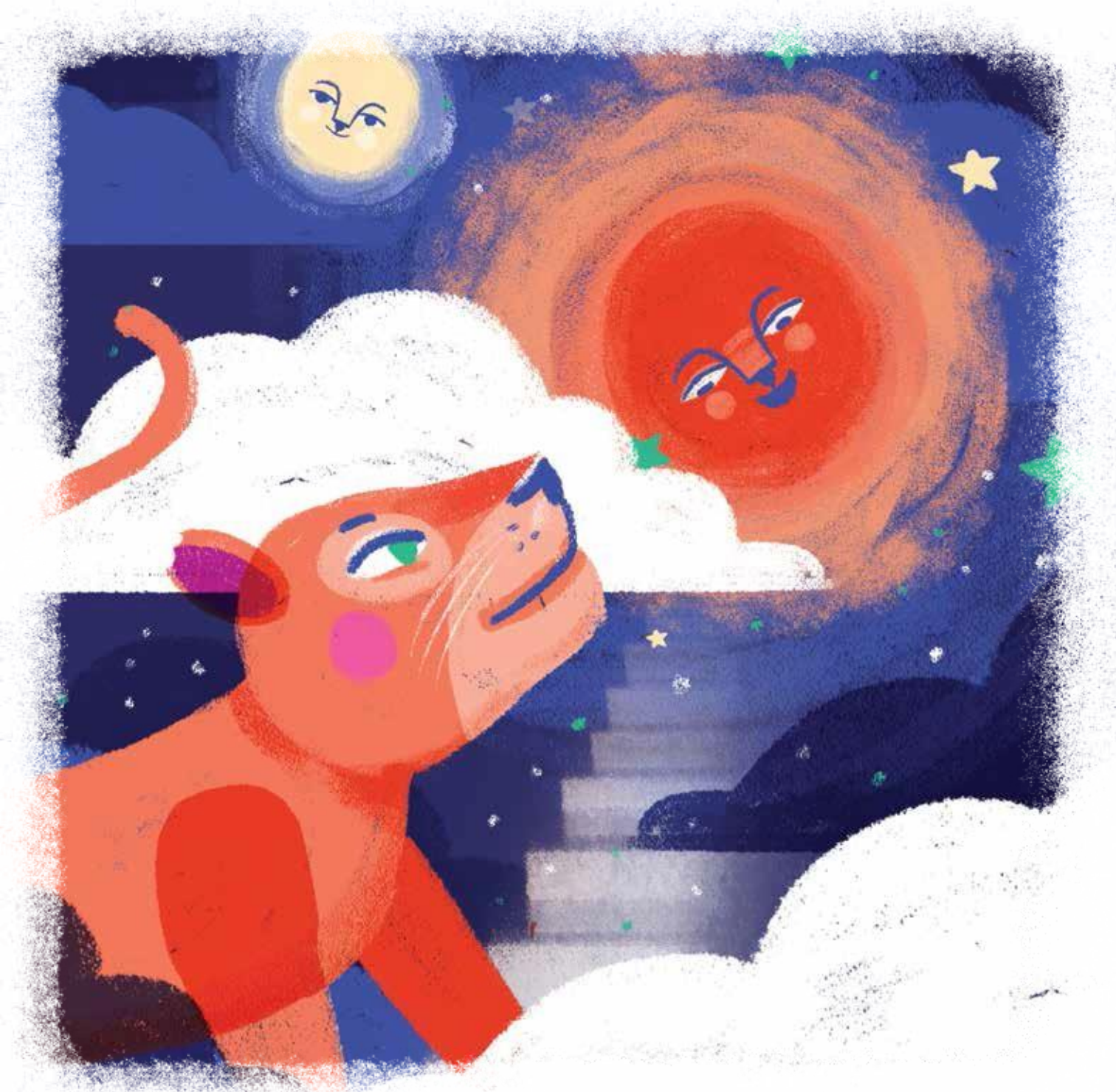

Dar leoaica nu
auzi nimic.

Urcă tot mai sus spre cer.

- Of, e departe,
oftă leoaica.

- Nu mai e mult de mers,
spuse soarele. Te poți odihni când
ajungem.

Și așa a ajuns leoaica să rămână cu
soarele.
Toată ziua stătea la căldura lui.

Dar noaptea, când soarele dormea, ea se uita la frumoasa lume pe care a lăsat-o în urmă.

